

Бодљикаво шрасе

БЕОГРАД, СУБОТО, 25 МАРТА 1944

БРОЈ 122 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Уредништво и администрација

Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Преса за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин. полугодишње 120.— годишње 240 динара.

НАШЛА ВРЕЂА ЗА КРПУ

Према вестима из Бадњових кругова, Виктор Емануел признаће Тита и обратно

ХАЈДЕ СЕЛАСИЈЕ: — Е, хвала Богу, када ме Енглези нису наговорили да постанем италијански краљ.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Пара жељан Тито-бата — на све стране тражи злата

Завеса је пала сад се многих тајни
Свуд трагови стоје савојских колајин
Виктор Емануел ковоа је сплетни
Користио згоде и прилике ретко
Иако му жена из српске колевке
Он је главни кривац туге и запеке
Против Срба он је био свуд и вазда
жко хтеде бити на Балкану газда
Нову империју срце му је стело
Српска крајевина његово је дело
Зато друштво и Јосипа Броза
Баш се ниско овај бедни старац срзов
Да спасава себе и пољуљан престо
Његов син код Тита нашао је место
То је збиља беда којој нема равне
Да изданак једне династије давно
С једним робијашем ортачину прави
Тако хоће своје стање да поправи
Јер што Черчил може и чиме се дичи
То једном краљу замста не личи
Ал' кад издајница испадне из воза
Остаје му друштво само неког Броза
Сад бар знамо јасно ко нам капу скроји
За све ми морамо захвалит Савоји.

УПЛАШЕНА ДЕЦА

УЛКА САМ: — Деци, немојте да се плашите овог чика!
БАБА БРИТАНИЈА: — Као добар хришћанин он вам неће
мишта.

Мало по пото водогли са кресту
Па причају бајко, смета им Абраџе
А њихова брука широм света пуца
Час им смета киша или ветар дува
Или их саплиће лава из Везува
И тај седи вулкан ерупцијом веје
Невиђеној бруки од срца се смеје
Касније је сведок англосаксе «силе»
Којој су одавно потсечене жиле
Узалуд се она прси и надува
Гдегод се појави свуда штета суви
А народи који њену помоћ приме
Нек судбину своју ѡаволу теслиме

Пут кроз Бурму стоји у руци Јапана
Узалуд је била толка тарапана
Енглези су хтели да проирче путе
Сад беже бацајући капе и капуте
И сада су неми, умукнуше хвале
Код тих Јапанаца збиља нема шалф
Зато нема наде на преокрет рата
Мак Артур на мору као рак баратв
Скаче на острва и жртвује флоту
Али није ближе јапанском плоту
А Чангкайшек један изгубио спрему
Јер седи затворен у Јапанском рему
Чекајући помоћ он изгуби снагу
Цео његов програм отишо је врагу
Што вам је браћо једна верна слика
Англосаског рата у среди Пацифиса.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

ХАИЛЕ СЕЛАСИЈЕ ДЕМАНТУЈЕ

Адис Абеба, марта. — На вест да ће бивши цар и краљ Виктор Емануел и Тито постати савезници, Хаиле Селасије је издао деманти, у коме категорички пориче да има какве везе са ита-

лијанским престолом. Уједно Хаиле Селасије изјављује да нема никакве претензије на италијанску круну, али резервише себи право да се појави на јавној лизацији, кад се буде Викторова круна продавала — на добош.

ЕНГЛЕСКА НАГРАДА

Алжир, марта. — Због својих великих заслуга које је учинио Енглезима, приликом искрцавања у Сев. Африци, одликован је једних дана бивши колега Дарлана и министар унутрашњих послова у његовој влади, Џер Пише. Поншо су заслуге биле велике и ей-

глеска награда је била највеће енглеско одликовање: метак у цело.

ПРОКЛЕТА МОДА

Напуљ, марта. — Постоји у моди васпитање аристократске деце у школи Јосипа Броза, доктора педагогије из Лепоглаве, Виктор Емануел послao је свога сина Умберта да доврши своје образовање у овоме заводу.

ТВРДОГЛАВОСТ

Даблин, марта. — Јука Рузвелт је хтео да удеши малог Ирца за Врбицу, али овај тврдоглави дечко не воли англосаску моду, па никако неће да се обуче. Зато су га казнили глађу.

ЧИМ БРЖЕ ТИМ БОЉЕ

Београд, марта. — Постоји и до-скорашњи интимус Виктора Емануела Бенедето Кроче жели што скорији одлазак Емануела у архиву, јер не може више да послужи као пацач у мутној балканској води, која се у међувремену разбистрава, то му је Кроче спремио сургун пасоч. Али овај се седа хвата за Тита као дављеник за сламку.

Овом испраћају придружиће се и сви балкански народи с повинком:

— Путуј итумане, не брини се за манастир!

ЕПИГРАМ

Запад биле толике претње
Преко мора сунце штетње
Опет посла бош
Увек штрчи неко трећи
Прави рогови у врећи
Савски за свој грош!

АМЕРИЧКА КАРИКАТУРА ПРЕ РАТА

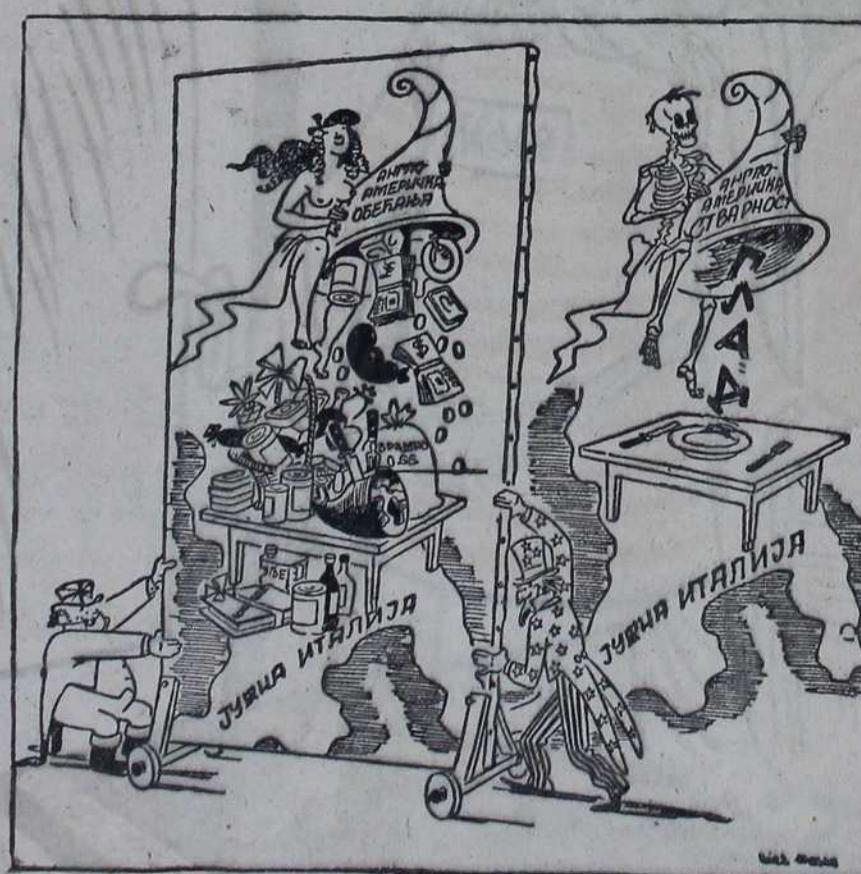
Journal of American

Мали народи дрхте пред Стамбљином.

Главни уредник: Теодор Докиј.
Власник и издавач: «Просветна заједница» в. д.

Телефон редакције: 25-681.
Штампа «ЛУЧА», Београд, Крајица Наталија бр. 100.

Опљењена Италија

Асоцијација мисли

— Све ми се чини, Мико, да нисмо угасили сијалицу у претсобљу.

НА РЕД ГОСПОЈА

Драги синовче,

У Београд живи нека госпоја Фема што све зна и што је видовита па може да разговара смртви и може да прорекне шта ће се деси зато те можим да одеш до њу и да ти каже шта може да буди што се никако не јавља. Кајче у сан има већ скоро годину како је умрела. Јуј ти је и врес у пакет су двајесет јаја и комад сланине да је даш зато што ће се помучи. Тебе, снајку и дечију много поздравља

стрина Кева

Боко Боки, познати београдски индустријалац дуго је обртао ово писмо док са најзад не сети стрина Кева. Мала, погурена, удаља за мумију, остала је одједно увидоваца са троја деце. Синови саршили школе и као чиновници отишли куд који, а она остала са мезимицом Кјом, која умре прошлог лета од назада. Све је то размишљао Боко Боки, па одједном упита девојку:

— А ко је ово донео?

— Једна забраћена жена донела једну корпу и једно писмо још јутрос док сте спавали и одмах је отишла — одговори дресирани сопарница, са белом капицом на глави.

Боко узе ово писмо и сада у собу код своје супруге госпе Христине, отмене и размажене даме четрдесетих година, која је и поред три детета одлично изгледала.

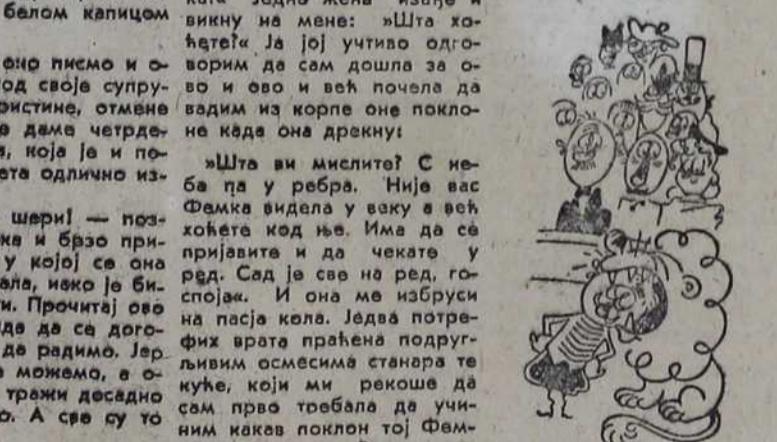
— Сервус шери! — поздрави је Боко и брзо приђе постели у којој се она још излажевала, иако је било девет сати. Прочитав ово писмо па онда да се договоримо шта да радимо. Јер одбити је не можемо, а онтако што тражи десадно је и замарно. А сре су то глупости...

Госпа Христа је за то време читала пажљиво писмо које је било написано неvezetom руком и замишљено климала главом.

— Море, Боко, немој да се смејеш. Има ту нечега. Зар се не сећаш она жење у бачи која ми је пропрекла да си ми ти неверан.

— Којештарије! — профутића Бока. Погодила ћавоља! Ништа ту није ни било него све твоја фикс-идеја. Него речи ти мени хоћеш да идеши код те Феме?

— Богами, хоћу! Баш ми интересује да је нешто упитам и за тебе. Много си почeo да вреди...

СА НИЖЕРАЗРЕДНЕ УТАКМЦЕ

Судија: — Пра почетка утакмице, скрећем вам пажњу да не желим никакве грубе испаде ни тучу!

Капетан тима: — Је ли дарку за трошак и она о то ваша последња жеља?

ОД НЕДОВЉЕДОВИНЕ ДО ВЕЛЕЋЕ

Недеља, 19 март

Најутрила се моја жења на синаштото неће да учи па грди и псује ал он ни у фрштец! Једе кашамак са мљеком и само мљаска усти- ма.

— Зар те није срамота, само мислиш на јело! — гради га она, а он само равнодушно наставља дору- чак. Најутрих се и ја на овогику равнодушност, па му се окретох:

— Знаш ли шта бива са оним људима који не мисли на ум и душу већ само на тело? — упитах га.

— Знам — вели он. Ти људи се редовно угоје, а они који мисле на душу се сраме...

Понедељак, 20 март

Један члан духовног суда, иначе врло културан

Старческо

БОДЉЕ

ЕПИГРАМ

Футбал је у моди опет
Ако је на брдо попет
Спорт у моди свуд
Особито чили џаџи
У спорту су сви јунаци
А школа на дуд!

ПОМРСИО РАЧУНЕ

Витези води и даље на врху табеле па није искључено да направи изненађење. Већ до сада је помрсио многе рачуне. Уостalom, то данас ради све избеглица.

ДВА ДЕДАКА

«Баски» и «Обилић» стрбари су се летњи дан до подне и случајно је побио БАСК иако је крњи «Обилић» био бољи.

И тако једна Кева не доби утешу од госпа Фемке, савремено пророчица и мадијума а госпа Христина није успела да упита госпа Фемку за њеног Боку.

— Пази он ставља главу у кравља уста. Ја то не бих могao.

— Ни ја. Не могу да поднесем кад ми уђе у уста длаца.

— Ја већа не идем више па макар та твоја Кева пукла ће беса — вели Христа и оде у собу да се пресуше а Бока оде код Анке служавке и после дужег разговора ова пристаде да оде код Фемке и да однесе: три кашичице шећера, три кашичице кафе, босилјак, сланину и двадесет јаја. Бока још даде и хиљадарку за трошак и она о то ваша последња жеља?

СРЕЋА

Књижевник: — Шта кажете за ову моју последњу књигу?

Издавач: — Срећан сам што сте ми саопштили да је она последња!

човек, често нам прича интересантне анекте из своје праксе. Он је зато врло већ питања. Јутрос дошао код мене друштву. Вечерас одемо са флашом у којој је чиста вода. То, уз сталом, пише на флаши, а он ме опет пита.

— Г. колега је ово?

— То је, колега, онај лек који дајемо онда када не може да се прочита рецепт — одговорих ја.

Среда, 22 март

Мој пријатељ Пере не пуши али је опет добио стрешан кашаљ. Дозвао специјалисту за грудне болести који му дао лек и при одласку велел:

— Упамтите, сваки дам морате попушти само пет цигарета...

Али кашаљ све гори и јачи. Опет дође специјалист, поглади Пере па вели:

— Нисте се држали мог упутства. Пушили сте више и то вам је шкодило...

— Па ту леки зец! — одговори Пере. Ја никад никад пушко ви ми изредиши пет цигарета па ме кашаљ уби...

Четвртак, 23 март

Стеја је књижевник и у то врло уобичајен. Он све зна и све кртикује. Међутим он не дозвољава да се њему чине примедбе. Данас је учинио једну глупост и када смо почели да му се смејемо, он самоуверено отпоче да објашњава:

— Да, учинио сам онашку, али је признајем. Ето, ја се први смејем! Ха, ха, ха! Кадогод учним неку глупост, ја се увек сам смејем и то први.

— Оде се ви врло често смејете — упаде у разговор Рака учитељ.

Петак, 24 март

Дошао наш друг Стева у кафану вечерас, али се снујдио као да су му све галје потопљене. Томе кафација му велел:

— Шта си се ушукујући?

— Био сам код зубног лекара — вели Стева и ухе.

— Па шта ти је изводио?

— Море ни питај — одговори Стева. Изводио ми је 16.000 динара и опет сам без зуба — вели Стева и нервозно пије љуту.

Субота, 25 март

— Опет сам остало без девојке — жали се госпа Милена јутрос мојој жене.

— Зашто? — пита је ми сајка.

— Дошла она код мене синоћ па ми вели: Милостива је више не могу да останем код вас.

— Зашто, Милица! — питај ја.

— Господим ме је мало пре заменио са вами у мраку...

— Па шта је било... Попљуби вас.

— Ама јој! Ни помена. Ударно ми шамар и подвикнуши ми: Што ма и ове шипујуши, бабуского матара...

Одмах зађеш за облаке па топлоти крај!

Немој да те квare људи да у марту мењаш ћуди Еарти пепо сјај!

Сунцу

Тек што проспеш прве зраке

Срећа

Књижевник: — Шта кажете за ову моју последњу књигу?

Издавач: — Срећан сам што сте ми саопштили да је она последња!

Пролеће је изненадило голмаш

Наши људи и наши крајеви

ЧИСТОЋА ЈЕ ЗДРАВЉЕ

— Ваша гостиница постала је од скоро сасвим чиста.
— По чему то закључујете?
— По томе, што вам свако јело мирише на скуни!

Бодљикава козерџија

Ступили смо у пролеће чувајте женског језика јер зато није чудо што се на ту рану нема лека. Али све стране опажају симптоми врбопуза. Пада цена капутима и каљачама, свет се више не интересује за огрев, кројачи и кројачице имају пуне руке после, а ћаци су почели да иду редовно у школу. Оно што су већ удешени за Врбницу бригу се, али зато они који се тек спремају за Врбницу беру кожу на шилјак јер данас добро не можеш да очекујеш ни са које стране, а злато са сваке. Потребила се таква генерација да свако гледа како ће себи да користи а другима да штети, а они који не могу себи да користе увек су кадри да другима нападају. Главно је да иде радија. Најлепше је то да сваки од нас има неиспрепан лагер лепих речи и фраза, да свако уме да се буся у прса, да критикује друге суди, али нико не дозвољава да му се чине примедбе и дају савети. То је све одлика пролећа, када се бути природе па се онда свако показује у природој боји.

Једино жеље изврдавају овом природном закону па баш у пролеће хоће да покажу да су младе, свеже и бујне. А то данас тешко полази за руком јер нема доволно техничких и козметичких средстава, зато су оле ових дана љуте и нервозне. Свлађују се за ситницу, западљиве су и пакосне, али су вељда у начаду за то јако акустичке. Као неки мегафон. Ако чују да је неко казао „А“ оне исторочу не само „Б“ већ и целу азбуку. Све оне злају: спољне новости, локалне вести, интриге, али веома која чује да умеси добру проју или хлеб са кромпиром. А то, забога, вије ни интересантно! Много је интересантнији бити добро обавештен и правите прогнозе а још лакше је оговарати јер ту се не квадре руке и не улаже папир већ се, у ватрогем слушају, тушију језик. А женски је језик јако изотрти. Не треба ни бруса ни турпије већ само ослонити на лажну вилицу и већ отпап како илла. Зато се

У ДАВНО ВРЕМЕ...

Шетали су Ханс Мозер и Тео Линген.
— Познајеш ли бароницу, којој сам се јавио, упитао је Тео Линген.
— Познавали смо се давно још док смо били вршњаци... Она је сад низ година млађа од мене.

МАРИКИН ОДГОВОР

— Жене су лепе, казао једном, у присуству Марике Рек, једен господин из виших кругова. Само, нажалост, маком су глупе... То је најчутило Марiku:

— Наравно, казала је она. Лепе морамо бити, да би се мушкарци у нас заљубили. Али, исто тако, морамо да смо и глупе, како би могле да се заљубимо у њих.

КРАТКОВИДИ КРЗНАР

— Молим вас лепо, речите ми да ли је ово правило крзно.

— Хм не вреди бог зна колико. Лоша имитација.

РАДОЗНАО

Отац младе девојке: — А после моје смрти, моја ћерка, наследница преко два милиона...

Младић: — Опростите, а да ли су у вашој породици мушкарци дуговечни?

— Шта, зар ти имаш два попадаја!

— Да. Један је мој, а други моје жене.

— И оба говоре?

— Не. Мој ћути, јер не може да дође до речи.

— О—

— То је она девојка с којом хоћу да се оженим. Нажалост породица се противи браку.

— А девојка?

— Она је на страни породице.

— О—

Келнер: — Господине, за боравак сте да платите оно што сте попили.

Гост: — Па ја и пијем зато да бих заборавио.

ИМА И РЕЗЕРВУ

Један свештеник неочекивано је посетио неког свог верника коме је недавно умрла жена. Верник тугује покрај пола флаше шљивовице.

— Је ли вам то једини утеша у тузи? упита свештеник.

— Не, оче, имам још једну целу флашу.

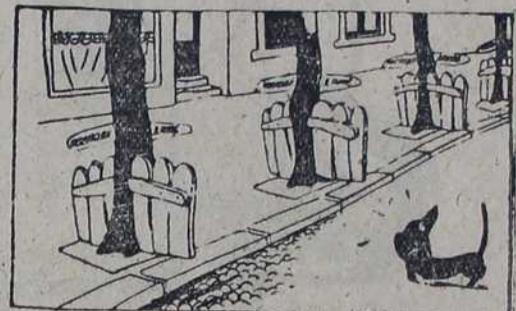
— Госпођа новој девојци:

— Дакле, зовете се Јулија. Надам се да немате Ромеа.

— Али, милостива госпођа како можете да помислите тако нешто о мени?

— Лекар ми је наредио да не смем да видим алкохол.

УРЕЂЕНИ ОДНОСИ

Рафајло иде у новинаре

Кад сам Вилијо како сад ала и врача оће да ги соли памет Толико сам се испимјо да ћу вала и ја да одговорим да веду како генка креше јербо нису Баљ да други посркали памет сквику а само ми геаци не знамо рука радбу Јок брате ете га баш тај бата тошке што је научијо да фаћа на физови и измотију није могао ништа да уради и сад седи и са мо кибицантује а онај лада што се распричио од кулина бана то је њин посо

јербо пију шому а не љуту ко ми па се не могу љуцки ни да налију већ све онако уоловаче а да дођу код мен је на ќазаницу имали би да Веду што је ракија Па зато је ладко да зановета а волијо би да га видим шта би он радио На мом месту кад на све стране промајна и нигде ладовине ни заветрије а Јолет се дијанише и даје цевела.

море Све то није пишта да ипсу ови притегли строшарину Па не дају ока отворити зато сам и Дошо да пишем у новине Јербо њима може само јавно да се доака овако ми Урниса ће сконтроли и мерење Па само веле јојет си сипо воду у млеко и оће да прописују а ја запомажи и моли и једва се некако нагодимо да иа Оставе млеко а ја ћу платим што је Право због Тога сај много Киван на њија јербо пе пушћају да се води трговина а кој је још видијо да се Пије чисто млеко то може да школи а Послен је и јако скупо и папрено и ја сипам воду само из јекономије и што но кажу из штедљу да народ може да Пије белу кафу и меланчи а у то се иначе сипље вода.

у село Је добро и недај боже горе погрефило се да свако има по које јаје и доста миса а сви једемо самун јербо кој је луд да једе Проју кад волко ћешице а сад и у Београд има доста па Нико не долази у село за месо већ сви оне путев и каймак а то је бре брате и У мирно стање бјеље луксуз зато оћу да напишем у новине да се ова народ освести и почне да избегаје луксуз јербо сад треба Памет у главу а не за свако гледа Само себ већ овако ха Ја на сприједију злато се решијо да и ја популум преко новине да ова гурави народ чује за равајте

СВЕГА ЈЕДАН ЛОПОВ У СОБИ

Неког црноберзијанца, који је на души имао доста грехова, пробуди ноћу неки шум. Одмах позове момака:

— Затворите сва врата, овде има лопова.

Момак послуша, претражи све брижљиво и онда јавља:

— Овде нема лопова, ви сте сами.

ПИСМО МАЛОГ ЈОВИЦЕ

полаго сам сва цетили сновну скolu знају лаботу се лазбену а њој це до- ледила да се лози само племе дете ал Ако тлазила сполет и то за време пук- је сама ћавола па је исла ка а После подне идемо с ким је стигла а сада се сви по физите да стедимо цуди ста је снасласи него а сад узձазље то, није иста То се десава и по бомбим фамилијама а је му казем моле тата и ти си иско код ње на зул и на гибаницу а Он се смеје па када нема лоде ал Ја пито тату ко јој доно, бебу а таја када мале остави ти кли- да се власт да буде па сам се на влеме скаптило

длујег новости нема само се моја баба блине јелбо је цула да це зима да тла- ледила да се лози само племе дете ал Ако тлазила сполет и то за време пук- је сама ћавола па је исла ка а После подне идемо с ким је стигла а сада се сви по физите да стедимо цуди ста је снасласи него а сад узձазље то, није иста То се десава и по бомбим фамилијама а је му казем моле тата и ти си иско код ње на зул и на гибаницу а Он се смеје па када нема лоде ал Ја пито тату ко је коме под али це она да Плати цех сад це сви да мемо оглеве па зато је на-

вас јовица

УЗДУЖ и попреко

НЕ РАЗУМЕ

— Мама, је ли да хлеб је цула да це зима да тла- ледила да се лози само племе дете ал Ако тлазила сполет и то за време пук- је сама ћавола па је исла ка а После подне идемо с ким је стигла а сада се сви по физите да стедимо цуди ста је снасласи него а сад узձазље то, није иста То се десава и по бомбим фамилијама а је му казем моле тата и ти си иско код ње на зул и на гибаницу а Он се смеје па када нема лоде ал Ја пито тату ко је коме под али це она да Плати цех сад це сви да мемо оглеве па зато је на-

— Да.

— Је ли дарове доносим Божић-Бата.

— Ја, ли, мама, да децу

доносим рода?

— Да.

— Онда не разумем, за- што се тата штрапацира по

цео ден.

БАКА КРИЈЕ ШЕЋЕР

Прегледао лекар болесну бабу. Читајући анализу лекар јој рече:

— Госпођо, ви имате много шећера.

Овом прегледу је случајно било присутно дете, бабино унуче. Чим је чуло, истричи из собе и повиже маџи:

— Мама, мама, доктор каде баби да има много шећела! Где баба клије овога шећера а нама не да?

— Јабуке десно, јаја лево, а ноге од столице у средину господи!

